

[Gregersen.]

Medlem Hr. Krag siger, at Vælgerne ikke kan forstaa Valgloven, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at selv Venstres Vælgere Valgnatten inden Resultatet blev opgjort var fuldkommen paa det rene med, hvordan Valget var gaaet. Valgloven er ikke i den Henseende uforstaaelig, og den enkelte Vælger har ikke Brug for at kunne regne ud, hvor de enkelte Mandater falder. Det, Valgloven maa tilsikre, er det, som har været Venstres Krav: den lige og almindelige Valgret, at Befolkningen bliver repræsenteret i Forhold til de Meninger, der er i Befolkningen, at Rigsdagen bliver et Spejlbillede af Befolkningen.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag gentagne Gange sætter matematisk Retfærdighed i Gaasøjne, vil jeg gerne spørge, hvilken anden Retfærdighed der er paa Valglovens Omraade end netop den matematiske, at man bliver repræsenteret i Forhold til sit Stemmetal. Der kan vel ikke opstilles anden Form end netop den, at den enes Stemme gælder akkurat som den andens, at Indsiddersens gælder som Embedsmandens, at Jydens gælder som Københavnerens, at den enes Stemme er lige saa meget værd som den andens. Derimod kan jeg give det ærede Medlem Hr. Krag Ret i, at vi burde have fjernet af Valgloven, at en Mand af en anden Mening skal kunne opstille sig i Tilslutning til et Parti og derved i paakommende Tilfælde simpelt hen stjæle det Partis Stemmer, som han har opstillet sig i Tilslutning til. Det ærede Medlem Hr. Krag siger, at vi ved at indføre dette, at man skal opstille i Amtskredse, kan slette de sorte Streger. Ja, man kan naturligvis paa den Maade slette de to Streger, ophæve de tre Omraader, men man faar lige saa mange nye Streger igen, som der er Amter.

Det ærede Medlem Hr. Krags Vej her har været den, at han fra den nuværende Valglov, som har tre Omraader, i 1927 gik til 7 Omraader med 6 sorte Streger, og nu vil det ærede Medlem have lige saa mange Omraader, som der er Amter, og kræver, at nu skal man have Valg i en Amtskreds for i det hele taget at kunne blive repræsenteret herinde paa Rigsdagen. Det er Venstres Vej nu paa den lige og almindelige Valgrets Omraade. Det er en sørgelig Tilbagegang. Da Venstre kæmpede for den lige og almindelige Valgret, vandt Venstre stadig fremad og naaede en Styrke, som intet Parti nogen Sinde har haft Mage til; men efter at det i 1915 har faaet det Program udtømt, har det ikke været muligt

for Venstre at skabe et nyt Program med Retfærdighed paa Fanerne, og derfor er Partiet smuldret hen, som det er. Jeg tror, det var paa Tide, at Venstre tog Reb i Sejlene og mindedes sin Fortid.

Christmas Møller: Jeg kan i et og alt slutte mig til de Bemærkninger, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, har fremsat angaaende vor Stilling til det foreliggende Lovforslag og den rimelige og naturlige Gennemførelse inden for kort Tid af Lovforslaget, som det ærede Medlem paa min Gruppes Vegne har tilsagt.

I Anledning af de Bemærkninger, der er gjort, vil jeg som en af dem, der har haft med Valglovsspørgsmaal at gøre her i dette høje Ting, fremsætte nogle ganske enkelte Bemærkninger. Det var ikke helt nemt at blive klar over, hvilken Valgmaade det ærede Medlem Hr. Krag egentlig vilde have, for det ærede Medlem talte om Forholdstalsvalg i Amtskredse, men endte med at ville have Enmandskredsene tilbage, naturligvis, maa jeg forstaa, med Suppleringsmandater. Det er rimeligt at gøre nogle Bemærkninger til hele dette Spørgsmaal, som jeg nu ikke tror vil blive en stor Sag under Behandlingen af dette lille Lovforslag. I det Øjeblik, man vil søge at komme til en Ændring af Valgloven — nemt bliver dette efter min Opfattelse ikke —, er det givet, at en saadan Ændring kun kan gennemføres, hvis den giver Sikkerhed for samme Retfærdighed som den nuværende Valglov. Dette er mit Partis Opfattelse. Navnlig efter de Forhandlinger, der fandt Sted om Amtsrådsvalgloven, som blev gennemført i 1933, gaar jeg ud fra, at den samme Opfattelse er gældende inden for Regeringen og Regeringspartierne.

Hvad var det da, der skete ved Valgloven i 1920, som Partiet Venstre Gang paa Gang vender sig mod med saa stor Voldsomhed? Den gennemførte Forholdstalsvalgmaaden, som i det hele og store har virket retfærdigt. Venstre er det Parti, der sidst kan beklage sig derover. Dernæst gennemførte den den personlige Afstemning. Det ærede Medlem Hr. Krag kan i hvert Fald ikke beklage sig derover, for det ærede Medlem kan sige, at ved den Valgdag, som det ærede Medlem Hr. Krag og jeg maaske i lige høj Grad beklager, var der dog en vis Charme et enkelt Sted i Landet, og det kan alligevel i en trang Tid være ganske behageligt. Jeg kan naturligvis ikke nægte, at den personlige Afstemning i visse Tilfælde kan komme til at fremkalde stødende